Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B**

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1433/2003

af 11. august 2003

om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2200/96 for så vidt angår driftsfonde, driftsprogrammer og finansiel støtte

(EFT L 203 af 12.8.2003, s. 25)

Ændret ved:

			Tidende	
		nr.	side	dato
►**M1**	Kommissionens forordning (EF) nr. 1582/2003 af 10. september 2003	L 227	3	11.9.2003
►**M2**	Kommissionens forordning (EF) nr. 1813/2004 af 19. oktober 2004	L 319	5	20.10.2004
►**M3**	Kommissionens forordning (EF) n r. 2190/2004 af 20. december 2004	L 373	21	21.12.2004

▼B

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1433/2003

af 11. august 2003

om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2200/96 for så vidt angår driftsfonde, driftsprogrammer og finansiel støtte

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2200/96 af 28. oktober 1996 om den fælles markedsordning for frugt og grøntsager ([1]), senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 47/2003 ([2]), særlig artikel 48, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) De senere års erfaringer viser, at det er nødvendigt at ændre Kommissionens forordning (EF) nr. 609/2001 af 28. marts 2001 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2200/96 for så vidt angår driftsprogrammer, driftsfonde og støtte, og om ophævelse af forordning (EF) nr. 411/97 ([3]). For at kunne anvende klare og rationelle bestemmelser bør nævnte forordning ophæves og udskiftes.

(2) Efter artikel 15 i forordning (EF) nr. 2200/96 ydes der finansiel støtte til producentorganisationer, der opretter en driftsfond ifølge visse bestemmelser og inden for visse grænser. I forordningens artikel 16 er der fastsat nærmere bestemmelser om driftsprogrammer. Der bør fastsættes gennemførelsesbestemmelser til nævnte forskrifter.

(3) For at fremme en samling af udbuddet og lette gennemførelsen af visse foranstaltninger som led i driftsprogrammer bør producentorganisationer kunne overdrage den delvise eller fuldstændige gennemførelse af foranstaltninger i deres driftsprogram til en anerkendt sammenslutning af producentorganisationer. Der bør dog fastsættes særlige bestemmelser for at undgå misbrug og dobbelt støtte.

(4) For at lette anvendelsen af ordningen bør producentorganisationernes afsatte produktion defineres nøjagtigt, herunder ved angivelse af produktets støtteberettigelse og det afsætningstrin, hvorpå produktionsværdien skal fastlægges. For at sikre lige behandling af alle produkter til forarbejdning, der er støtteberettigede i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 2201/96 af 28. oktober 1996 om den fælles markedsordning for forarbejdede frugter og grøntsager ([4]), senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 453/2002 ([5]), og Rådets forordning (EF) nr. 2202/96 af 28. oktober 1996 om en støtteordning for producenter af visse citrusfrugter ([6]), senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1933/2001 ([7]), bør den støtte, der er omhandlet i artikel 2 i forordning (EF) nr. 2201/96 og artikel 1 i forordning (EF) nr. 2202/96, lægges oven i den relevante værdi af den afsatte produktion. Lofterne over støtten bør beregnes på grundlag af værdien af den produktion, der afsættes i en tolvmånedersperiode. For at gøre ordningen fleksibel for de erhvervsdrivende kan medlemsstaterne fastlægge begrænsede valgmuligheder for beregning af tolvmånedersperioden. Andre metoder til beregning af den produktion, der kan afsættes, bør også kunne anvendes i tilfælde af årlige forskydninger eller util-

([1]) EFT L 297 af 21.11.1996, s. 1.
([2]) EFT L 7 af 11.1.2003, s. 64.
([3]) EFT L 90 af 30.3.2001, s. 4.
([4]) EFT L 297 af 21.11.1996, s. 29.
([5]) EFT L 72 af 14.3.2002, s. 9.
([6]) EFT L 297 af 21.11.1996, s. 49.
([7]) EFT L 262 af 2.10.2001, s. 6.

▼B

strækkelige data. For at undgå, at ordningen misbruges, bør producentorganisationerne ikke kunne ændre referenceperioder, mens programmet løber.

(5) For at sikre, at støtten anvendes korrekt, bør der fastlægges regler for forvaltningen af driftsfonde og medlemmernes finansielle bidrag til fondene. Det bør især fastsættes, at de finansielle bidrag fra producentorganisationens medlemmer baseres på den afsatte produktion, der anvendes til at beregne støtten. Medlemsstaterne kan tillade, at producentorganisationerne bruger deres egne midler og fastsætter forskellige bidragsniveauer, hvis alle producenter bidrager til og nyder godt af driftsfonden.

(6) Med henblik på at forvalte ordningen korrekt bør der fastlægges procedurer for indgivelse og godkendelse af driftsprogrammer, herunder tidsfrister, så myndighederne kan foretage en passende evaluering af oplysningerne om de foranstaltninger og aktiviteter, der skal indgå i eller udelukkes fra programmerne. Da programmerne forvaltes på årsbasis, bør det fastsættes, at programmer, der ikke godkendes inden en given dato, udsættes et år.

(7) Der bør anvendes en årlig procedure for ændring af driftsprogrammer for det følgende år, så de kan tilpasses for at tage hensyn til eventuelle nye betingelser, som ikke kunne forudses, da de oprindeligt blev forelagt. Det bør også være muligt at ændre foranstaltninger og driftsfondens beløb i løbet af det år, hvor et program gennemføres. Alle sådanne ændringer bør være underlagt visse grænser og betingelser, der fastlægges af medlemsstaterne, herunder obligatorisk meddelelse til myndighederne for at sikre, at godkendte programmer bevarer de overordnede formål.

(8) Af finansielle grunde og af hensyn til retssikkerheden bør der udarbejdes lister over foranstaltninger og udgifter, der kan eller ikke kan omfattes af driftsprogrammer. Listerne bør være udtømmende. For at kunne anvende gennemsigtige og enkle EF-bestemmelser bør støtteberettigelseskriterierne for visse foranstaltninger i givet fald følge retningslinjerne i Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 af 21. juni 1999 om vedtagelse af generelle bestemmelser for strukturfondene [1], senest ændret ved forordning (EF) nr. 1105/2003 [2]. Visse foranstaltninger og udgifter bør tillades midlertidigt eller inden for visse grænser.

(9) I forbindelse med investeringer i individuelle bedrifter bør der, for at undgå, at et medlem, der afbryder tilknytningen til organisationen i den nyttige periode af investeringen, opnår en urimelig berigelse, fastsættes bestemmelser om, at organisationen kan inddrive restværdien af investeringen, uanset om en sådan investering ejes af medlemmet eller organisationen.

(10) Med henblik på at forvalte støtten korrekt bør producentorganisationen på egne og medlemmernes vegne afgive en skriftlig erklæring om, at den ikke modtager anden EF-støtte eller national støtte til de foranstaltninger, der er berettiget til EF-støtte i henhold til denne forordning.

(11) For at sikre, at driftsprogrammer gennemføres korrekt, bør producentorganisationerne modtage meddelelse om myndighedernes beslutninger om driftsprogrammer og den støtte, der er godkendt, senest den 15. december året før det år, hvor programmet gennemføres.

(12) For at undgå likviditetsproblemer bør producentorganisationerne kunne anvende en ordning med udbetaling af forskud, idet der skal stilles sikkerhed. For at undgå systematisk tilbagebetaling af forskud bør det fastsættes, at sådanne betalinger ikke må overstige mindstebeløbet for støtten. Sikkerhed bør frigives, efterhånden som driftsprogrammet gennemføres, dog højst 80 %

[1] EFT L 161 af 26.6.1999, s. 1.
[2] EUT L 158 af 27.6.2003, s. 3.

▼B

af udbetalt forskud, idet restbeløbet af sikkerheden tilbageholdes, indtil restbeløbet af støtten er blevet udbetalt. En alternativ ordning bør kunne anvendes til på bestemte tidspunkter i årets løb at refundere allerede afholdte udgifter.

(13) For at sikre, at ordningen anvendes korrekt, bør det fastlægges nærmere, hvilke oplysninger der skal anføres i støtteansøgningerne. For at tage højde for uforudsete omstændigheder under gennemførelsen af driftsprogrammer bør forskudsansøgninger og betalingsansøgninger kunne overføres til det følgende år for foranstaltninger, der af grunde, som producentorganisationen ikke er herre over, ikke kan gennemføres, inden fristerne udløber. Alle ansøgninger bør kontrolleres administrativt. For at sikre, at ordningen anvendes korrekt, bør der anvendes sanktioner i de tilfælde, hvor ansøgninger om støtte indgives for sent.

(14) For alle ansøgninger om støtte bør de lofter, der er fastsat i artikel 15, stk. 5, i forordning (EF) nr. 2200/96, gælde.

(15) Producentorganisationernes aktiviteter og deres effektivitet bør overvåges. Det kan opnås ved, at der med regelmæssige mellemrum indsendes rapporter og evalueringer.

(16) I betragtning af det store ansvar og initiativ, der tildeles producentorganisationerne, bør der fastsættes strenge kontrolprocedurer og anvendes sanktioner i tilfælde af overtrædelser. Sanktionerne bør stå i rimeligt forhold til overtrædelsen. For at sikre en fair behandling bør der fastsættes bestemmelser for foranstaltninger, der ikke er støtteberettigede, men som producentorganisationen ved en fejltagelse medtager i et driftsprogram, og som godkendes af medlemsstaten, hvorefter medlemsstaterne ikke forpligtes til at tilbageholde støttebetalinger eller inddrive udbetalt støtte i overensstemmelse med Domstolens retspraksis.

(17) De myndigheder, der skal kontrollere, at foreslåede foranstaltninger i driftsprogrammer og gennemførelsen heraf opfylder betingelserne for støtteberettigelse, bør kunne indføre supplerende nationale foranstaltninger for at sikre, at ordningen anvendes korrekt.

(18) Forordningen bør gælde for alle driftsprogrammer, der gennemføres fra 2004. Allerede godkendte programmer, hvis gennemførelse fortsætter ind i 2004, bør ændres, medmindre de er gennemført i en sådan grad, at det ikke er hensigtsmæssigt.

(19) For at sikre, at ordningen anvendes korrekt, bør medlemsstaterne fremsende alle oplysninger om supplerende og yderligere foranstaltninger, der træffes som led i denne forordning. En passende fortegnelse over producentorganisationernes aktiviteter og anvendelsen af driftsfonde bør stilles til rådighed for Kommissionen til statistiske og budget- og kontrolmæssige formål.

(20) Forvaltningskomitéen for Frugt og Grøntsager har ikke afgiver udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

FORMÅL, ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

Formål og anvendelsesområde

1. I denne forordning fastsættes der bestemmelser om den finansielle EF-støtte, herefter benævnt »støtte«, til de driftsfonde og driftsprogrammer, som er fastsat i artikel 15 og 16 i forordning (EF) nr. 2200/96.

2. Producentorganisationer kan opnå ret til støtte på betingelserne i artikel 15 og 16 i forordning (EF) nr. 2200/96 og i nærværende forordning.

▼B

Artikel 2

Definitioner

1. I denne forordning forstås ved »producentorganisationer« de producentorganisationer, der er anerkendt i henhold til artikel 11 i forordning (EF) nr. 2200/96.

2. Ved anvendelse af denne forordning betragtes en anerkendt »sammenslutning af producentorganisationer«, der på medlemmernes vegne helt eller delvist forvalter deres driftsfonde og driftsprogrammer i overensstemmelse med artikel 16, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2200/96, som en producentorganisation.

KAPITEL II

VÆRDI AF AFSAT PRODUKTION

Artikel 3

Beregningsgrundlag

1. Værdien af den afsatte produktion baseres i forbindelse med denne forordning på producentorganisationernes medlemmers produktion, jf. stk. 2 til 6.

2. I produktionen medregnes beløbet for den støtte, der er fastsat i artikel 2 i forordning (EF) nr. 2201/96 og artikel 1 i forordning (EF) nr. 2202/96, og som producentorganisationerne har modtaget for samme referenceperiode som omhandlet i artikel 4.

3. I produktionen medregnes de medlemmers produktion, der forlader eller tilslutter sig organisationen. Medlemsstaterne fastlægger de betingelser, på hvilke det er muligt at undgå overlapning.

4. I produktionen medregnes værdien af produkter, der tilbagekøbes til gratis uddeling som omhandlet i artikel 30, stk. 1, litra a) og b), i forordning (EF) nr. 2200/96, der anslås til gennemsnitsprisen for de produkter, der er afsat af producentorganisationen.

5. Produktionen afsættes på de betingelser, der er fastsat i artikel 11, stk. 1, litra c), nr. 3), første og andet led, i forordning (EF) nr. 2200/96.

Betingelserne i nævnte første og andet led, for så vidt angår marginale produktmængder, som de deltagende medlemmer selv afsætter til frisk forbrug eller til forarbejdningsvirksomheder, gælder dog ikke.

6. Produktionen faktureres »ab producentorganisation«:

a) i givet fald som »emballeret eller klargjort, men ikke forarbejdet produkt«

b) eksklusive moms

c) eksklusive interne transportudgifter i de tilfælde, hvor der er stor afstand mellem producentorganisationens opsamlings- eller emballeringscentral og producentorganisationens distributionssted.

Medlemsstaterne fastsætter de nedsættelser, som skal anvendes på den fakturerede værdi af produkter, der er udstedt faktura for på forskellige stadier af forarbejdning eller levering/transport.

Artikel 4

Referenceperiode

1. Det årlige loft for støtte, der er omhandlet i artikel 15, stk. 5, tredje afsnit, i forordning (EF) nr. 2200/96, beregnes hvert år på grundlag af værdien af den afsatte produktion i en tolvmåneders referenceperiode, der fastsættes af medlemsstaterne.

2. Referenceperioden kan være:

a) en tolvmåneders periode, der begynder tidligst den 1. januar to år før det år, hvor driftsprogrammet gennemføres, og slutter senest den 1. juli samme år, eller

▼B

b) gennemsnitsværdien af tre på hinanden følgende tolvmånedersperioder, der begynder tidligst den 1. januar fire år før det år, hvor driftsprogrammet gennemføres, og slutter senest den 1. juli samme år.

3. Medlemsstaterne kan fastlægge forskellige referenceperioder for forskellige producentorganisationer for at tage hensyn til forskellige produktions-, salgs- og regnskabsperioder for forskellige produkter eller produktgrupper.

Referenceperioden må ikke variere i løbet af et driftsprogram, medmindre situationen berettiger hertil.

4. Hvis værdien af et produkt er blevet forringet af årsager, der er blevet tilfredsstillende begrundet over for en medlemsstat, og som producentorganisationen hverken kan kontrollere eller holdes ansvarlig for, udgør værdien af den afsatte produktion som omhandlet i stk. 1 mindst 65 % af værdien af det berørte produkt i den forudgående referenceperiode.

De i første afsnit nævnte årsager skal begrundes.

5. Hvis nyligt oprettede anerkendte producentorganisationer ikke råder over tilstrækkelige historiske data om den afsatte produktion til anvendelse af stk. 2, anses værdien af den afsatte produktion for at være lig med værdien af den produktion, der kan afsættes, og som producentorganisationen har forelagt med henblik på anerkendelse.

6. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at indsamle oplysninger om værdien af den afsatte produktion for producentorganisationer, som ikke har forelagt driftsprogrammer.

KAPITEL III

DRIFTSFONDE

Artikel 5

Forvaltning

1. Driftsfonde, der oprettes af producentorganisationer i henhold til artikel 15, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2200/96, anvendes udelukkende til transaktioner, der er forbundet med:

a) gennemførelse af driftsprogrammet

b) administration af driftsfonden

c) EF-godtgørelse for tilbagekøb som omhandlet i artikel 15, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2200/96.

2. Medlemsstaterne sikrer sig, at driftsfondene forvaltes på en sådan måde, at alle udgifter og indtægter i forbindelse med dem kan identificeres og hvert år kan kontrolleres og attesteres af eksterne revisorer.

3. Udgifter i forbindelse med driftsfonden kan afholdes af en producentorganisations datterselskab, jf. artikel 2 i forordning (EF) nr. 1432/2003 ([1]).

Artikel 6

Finansiering af driftsfonde

1. Medlemmernes finansielle bidrag til driftsfonden, jf. artikel 15, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2200/96, fastsættes på grundlag af mængden og/eller værdien af den afsatte produktion.

2. Medlemsstaterne kan give producentorganisationerne tilladelse til:

a) at anvende alle eller en andel af deres egne midler, der stammer fra salg af frugt og grøntsager, som er produceret af deres medlemmer i

([1]) Se side 18 i denne EUT.

▼B

anerkendelseskategorierne bortset fra dem, der kommer fra anden offentlig støtte

b) at fastsætte individuelle afgifter for tilsluttede producenter på forskellige niveauer.

Ved anvendelse af første afsnit skal følgende betingelser være opfyldt:

a) alle producenter skal bidrage til driftsfonden

b) udnyttelsen af driftsfonden skal kunne komme alle producenter til gode

c) alle producenter skal kunne være med til på demokratisk vis at træffe beslutning om anvendelsen af producentorganisationens midler og om de finansielle bidrag til driftsfondene.

Artikel 7

Meddelelse af anslået beløb

Producentorganisationerne meddeler driftsfondenes anslåede beløb for det følgende år til medlemsstaterne senest den 15. september sammen med de driftsprogrammer eller anmodninger om ændringer, der skal godkendes.

Driftsfondenes anslåede beløb beregnes på grundlag af driftsprogrammerne, de anslåede udgifter til tilbagekøb og værdien af den afsatte produktion.

KAPITEL IV

DRIFTSPROGRAMMER

Artikel 8

Driftsprogrammernes indhold

1. Driftsprogrammerne indeholder følgende:

a) en beskrivelse af udgangssituationen, navnlig med hensyn til produktion, afsætning og udstyr

b) de mål, der er opstillet for driftsprogrammet, under hensyntagen til produktions- og afsætningsmulighederne

c) en detaljeret beskrivelse af de foranstaltninger, herunder enkeltforanstaltninger, der skal gennemføres, og de midler, der skal anvendes for at nå målene i hvert af de år, hvori programmet gennemføres

d) programmets varighed

e) de finansielle aspekter, herunder:

i) beregningsmåden og de finansielle bidrag

ii) proceduren for finansiering af driftsfonden

iii) de oplysninger, der er nødvendige for at begrunde forskellige niveauer for bidrag

iv) budgettet og tidsplanen for gennemførelse af foranstaltningerne i hvert år, hvori programmet gennemføres.

2. Driftsprogrammer kan indeholde punkter, der ikke er fastsat i stk. 1, navnlig de i bilag I anførte punkter.

3. Driftsprogrammer må hverken omfatte de foranstaltninger eller udgifter, der er opført på listen i bilag II, eller foranstaltninger eller udgifter, der indgår i foranstaltninger, som medlemsstaterne har vedtaget i henhold til artikel 25.

▼B

Artikel 9

Dokumenter, der skal forelægges

Driftsprogrammer ledsages af:

a) dokumentation for oprettelse af en driftsfond

b) producentorganisationens skriftlige tilsagn om at ville overholde bestemmelserne i forordning (EF) nr. 2200/96 og nærværende forordning

c) producentorganisationens og dens medlemmers skriftlige tilsagn om, at den og dens medlemmer hverken direkte eller indirekte samtidig vil modtage EF-støtte eller national støtte til de foranstaltninger og/eller aktioner, der kan ydes EF-støtte til i henhold til denne forordning.

Artikel 10

Delvise driftsprogrammer

1. Ved anvendelse af artikel 16, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2200/96 kan medlemsstaterne godkende, at anerkendte sammenslutninger af producentorganisationer fremlægger deres eget delvise driftsprogram, der består af foranstaltninger, som er udpeget, men ikke gennemført af de deltagende producentorganisationer i deres driftsprogrammer.

2. De samme regler gælder for delvise driftsprogrammer som for andre driftsprogrammer, og de gennemgås sammen med de deltagende producentorganisationers driftsprogrammer.

3. Medlemsstaterne sikrer sig, at:

a) foranstaltninger finansieres fuldt ud med bidrag fra de deltagende producentorganisationer, der er betalt fra disse organisationers driftsfonde

b) foranstaltningerne og den dermed forbundne finansielle deltagelse er opført i hver deltagende producentorganisations driftsprogram

c) der ikke er risiko for dobbelt støtte.

Artikel 11

Frist for forelæggelse

Producentorganisationen forelægger driftsprogrammerne til godkendelse for myndighederne i den medlemsstat, hvor producentorganisationen er etableret, senest den 15. september året før det år, hvor de skal gennemføres.

Medlemsstaterne kan dog udsætte datoen.

▼M3

Producentsammenslutninger, der anmoder om anerkendelse som producentorganisation efter artikel 11, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2200/96, kan samtidig forelægge de i stk. 1 omhandlede driftsprogrammer til godkendelse. Godkendelsen af disse programmer afhænger af, at producentsammenslutningerne anerkendes som producentorganisation senest på den dato, der er fastsat i artikel 13, stk. 2.

▼B

Artikel 12

Kontrol

Medlemsstaternes myndigheder kontrollerer ved hjælp af alle relevante midler, herunder kontrol på stedet:

a) at de oplysninger, der er afgivet i henhold til artikel 8, stk. 1, litra a), b) og e), er nøjagtige

b) at programmernes mål stemmer overens med artikel 15, stk. 4, i forordning (EF) nr. 2200/96

▼B

c) at de foreslåede foranstaltninger og udgifter er støtteberettigede under hensyn til artikel 8, stk. 2 og 3

d) at programmerne hænger sammen økonomisk og har den fornødne tekniske kvalitet, at overslagene og støtteplanen er velbegrundede, og at den planlagte gennemførelse er tilfredsstillende.

Artikel 13

Beslutning

1. Medlemsstaternes myndigheder:

a) godkender fondsbeløb og programmer, der opfylder betingelserne i artikel 15 og 16 i forordning (EF) nr. 2200/96 og dette kapitel

b) godkender programmer på den betingelse, at producentorganisationen accepterer visse ændringer, eller

c) afviser programmer.

2. Medlemsstaternes myndigheder træffer beslutning om programmerne og fondene senest den 15. december i det år, hvor de blev forelagt.

Medlemsstaterne underretter producentorganisationerne om beslutningerne senest den 15. december.

▼M3

Medlemsstaterne kan dog efter behørig begrundelse udskyde fristen for at træffe en beslutning om driftsprogrammer og driftsfonde til den førstkommende 20. januar efter anmodningens indgivelse. I godkendelsesbeslutningen kan det fastsættes, at udgifter kan være finansieringsberettigede fra den 1. januar i året efter anmodningen.

▼B

Artikel 14

Ændringer af driftsprogrammer for efterfølgende år

1. Producentorganisationerne kan hvert år senest den 15. september anmode om ændringer af driftsprogrammer, der skal anvendes fra den 1. januar det følgende år.

Medlemsstaterne kan dog udsætte datoen for indgivelse af anmodninger.

2. Anmodninger om ændringer ledsages af dokumentation, der redegør for ændringerne og deres art og betydning.

3. Myndighederne træffer afgørelse om anmodninger om ændringer af driftsprogrammer senest den 15. december, efter at de har gennemgået den forelagte dokumentation i henhold til artikel 12. Hvis der ikke træffes afgørelse inden denne frist, betragtes anmodningen som afvist.

▼M3

Medlemsstaterne kan dog efter behørig begrundelse udskyde fristen for at træffe en beslutning om anmodninger om ændring af et driftsprogram til den førstkommende 20. januar efter anmodningens indgivelse. I godkendelsesbeslutningen kan det fastsættes, at udgifter kan være finansieringsberettigede fra den 1. januar i året efter anmodningen.

▼B

Artikel 15

Ændringer af driftsprogrammer i årets løb

1. Medlemsstaterne kan på betingelser, de fastsætter, give tilladelse til ændringer af driftsprogrammer i årets løb.

2. Medlemsstaternes myndigheder kan give producentorganisationerne tilladelse til i årets løb:

a) kun delvis at gennemføre deres driftsprogrammer

▼B

b) at ændre indholdet af driftsprogrammet, herunder at forlænge dets varighed til i alt højst fem år

c) at ændre beløbet for driftsfonden med højst 20 % af det oprindeligt godkendte beløb, hvis de overordnede formål med driftsprogrammet fastholdes.

3. Medlemsstaterne fastsætter, på hvilke betingelser driftsprogrammet kan ændres i årets løb uden medlemsstaternes forhåndsgodkendelse.

Myndighederne forhåndsgodkender dog enhver forhøjelse af beløbet for en driftsfond, der er godkendt til at finansiere tilbagekøb som omhandlet i artikel 15, stk. 2, litra a), i forordning (EF) nr. 2200/96.

Ændringer er kun støtteberettigede, hvis producentorganisationen straks meddeler dem til myndighederne.

Artikel 16

Driftsprogrammernes format

1. Driftsprogrammerne gennemføres i årlige perioder fra 1. januar til 31. december.

2. Driftsprogrammer, der godkendes senest den 15. december, gennemføres fra den 1. januar det følgende år.

Gennemførelsen af programmer, der godkendes efter den 15. december, udsættes et år.

▼M3

Uanset første og andet afsnit skal iværksættelsen af et driftsprogram, der er godkendt efter artikel 13, stk. 2, eller evt. artikel 14, stk. 3, ved anvendelse af disse bestemmelser senest påbegyndes den førstkommende 31. januar efter, at det er godkendt.

▼B

KAPITEL V

STØTTE

Artikel 17

Godkendt støttebeløb

Når programmerne er blevet godkendt, fastlægger medlemsstaterne det godkendte støttebeløb som omhandlet i artikel 16, stk. 2, første afsnit, i forordning (EF) nr. 2200/96.

Medlemsstaterne meddeler senest den 15. december producentorganisationerne det godkendte støttebeløb.

▼M3

Uanset stk. 2 meddeler medlemsstaterne ved anvendelse af artikel 13, stk. 2, eller evt. artikel 14, stk. 3, senest den 20. januar det godkendte støttebeløb.

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen senest den 31. januar det samlede godkendte støttebeløb for samtlige driftsprogrammer.

▼B

Artikel 18

Ansøgninger

1. Producentorganisationerne indgiver deres ansøgninger om støtte eller reststøtte til myndighederne for hvert driftsprogram, der ansøges om støtte for, senest den 31. januar i året efter det år, der ansøges om støtte for.

2. Ansøgningerne ledsages af dokumentation, der angiver:

a) værdien af den afsatte produktion

b) de finansielle bidrag, der er erlagt af medlemmerne og indbetalt til driftsfonden

▼B

c) de udgifter, der er afholdt i forbindelse med driftsprogrammet

d) den andel af driftsfonden, der er anvendt som støtte til tilbagekøb fra markedet

e) størrelsen af de godtgørelser og/eller tillæg, der er betalt til medlemmerne

f) overholdelse af grænserne i artikel 15, stk. 3, tredje afsnit, og artikel 23, stk. 3, 4 og 5, i forordning (EF) nr. 2200/96.

3. Ansøgningerne kan vedrøre planlagte, men endnu ikke afholdte programudgifter, hvis følgende kan dokumenteres:

a) foranstaltningerne kunne ikke gennemføres senest den 31. december i året for driftsprogrammets gennemførelse af årsager, som ikke kan tilskrives den pågældende producentorganisation

b) foranstaltningerne kan gennemføres senest den 30. april det følgende år

c) at der i driftsfonden til stadighed indgår et tilsvarende bidrag fra producentorganisationen.

Udbetaling af støtten og frigivelse af den sikkerhed, der er stillet i henhold til artikel 20, stk. 3, sker på betingelse af, at der forelægges dokumentation for afholdelse af de planlagte udgifter, der er nævnt i første afsnit, litra b), senest den 30. april året efter det år, som de pågældende udgifter var planlagt for, på grundlag af det fastslåede faktiske krav på støtte.

4. Hvis ansøgninger indgives senere end datoen i stk. 1, nedsættes støtten med 1 % for hver dag, at fristen overskrides.

I ekstraordinære og behørigt begrundede tilfælde kan myndighederne acceptere ansøgninger, der indgives senere end datoen i stk. 1, hvis den i artikel 23 fastsatte kontrol er udført og betalingsfristen i artikel 19 er overholdt.

Artikel 19

Betaling af støtte

Medlemsstaterne udbetaler den støtte, der er ansøgt om, senest den 30. juni i året efter det år, hvor programmet gennemføres.

Medlemsstaterne kan dog udsætte fristen til den 15. oktober.

Artikel 20

Betaling af forskud

1. Producentorganisationerne kan ansøge om udbetaling af forskud på den andel af støtten, der svarer til de forventede udgifter i forbindelse med driftsprogrammet for den tremåneders periode, der begynder i den måned, hvor forskudsansøgningen indgives.

2. Forskudsansøgninger indgives i januar, april, juli og oktober.

De samlede forskud for et givet år må ikke overstige 90 % af den godkendte støtte til driftsprogrammet.

3. Forskud udbetales mod, at der stilles en sikkerhed svarende til 110 % af forskuddet i overensstemmelse med Kommissionens forordning (EØF) nr. 2220/85 ([1]).

Medlemsstaterne fastsætter betingelser for at sikre, at finansielle bidrag til driftsfonden er blevet opkrævet i overensstemmelse med artikel 5, stk. 2, og artikel 6, og at tidligere forskud faktisk er brugt.

4. Ansøgninger om frigivelse af sikkerhed kan indgives i løbet af året og ledsages af den relevante dokumentation.

Den stillede sikkerhed frigives for op til 80 % af forskudsbeløbet.

([1]) EFT L 205 af 3.8.1985, s. 5.

▼B

5. Det i artikel 20 i forordning (EØF) nr. 2220/85 omhandlede primære krav er, at de foranstaltninger, der er anført i driftsprogrammerne, gennemføres under overholdelse af de forpligtelser, som er fastsat i artikel 9, litra b) og c), i nærværende forordning.

Hvis det primære krav ikke overholdes, eller hvis forpligtelserne i artikel 9, litra b) og c), misligholdes i alvorlig grad, inddrages sikkerheden, uden at dette indskrænker anvendelsen af andre sanktioner i henhold til artikel 24.

Hvis andre krav ikke overholdes, inddrages sikkerheden i forhold til omfanget af den uregelmæssighed, der er konstateret.

Artikel 21

Delvis betaling

1. Producentorganisationerne kan ansøge om betaling af den andel af støtten, som svarer til de udgifter i forbindelse med driftsprogrammet, der er afholdt i de foregående tre måneder.

Ansøgningerne indgives i april, juli og oktober. De ledsages af passende dokumentation.

De samlede betalinger i forbindelse med ansøgninger om en andel af støtten må ikke overstige 90 % af den oprindeligt godkendte støtte til driftsprogrammet eller af de faktiske udgifter, idet det mindste beløb lægges til grund.

2. Producentorganisationerne kan ansøge om betaling af en andel af støtten til tilbagekøb fra markedet.

Ansøgningerne kan indgives sammen med de i stk. 1 nævnte ansøgninger. For sådanne ansøgninger gælder de grænser, der er fastsat i artikel 15, stk. 3, tredje afsnit, og artikel 23, stk. 3, 4 og 5, i forordning (EF) nr. 2200/96.

KAPITEL VI

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 22

Producentorganisationernes rapporter

1. Producentorganisationerne aflægger årlige rapporter, der ledsager støtteansøgningerne, om gennemførelsen af driftsprogrammer og tilbagekøb, hvortil der kan ydes støtte inden for en driftsfonds rammer.

Rapporterne vedrører følgende:

a) driftsprogrammer, der blev gennemført det foregående år og tilbagekøb fra markedet

b) større ændringer af driftsprogrammer

c) forskelle mellem anslået støtte og den støtte, der er ansøgt om.

2. En endelig rapport træder i stedet for den i stk. 1 nævnte rapport for det sidste år, hvori driftsprogrammet anvendes.

Endelige rapporter omfatter en evaluering af driftsprogrammerne, der kan udarbejdes med bistand fra et specialiseret konsulentfirma. De viser, i hvilket omfang programmålene er opfyldt. De redegør for ændringer i foranstaltninger og/eller metoder, der er taget eller skal tages i betragtning ved udarbejdelsen af efterfølgende driftsprogrammer eller ændring af igangværende driftsprogrammer.

Artikel 23

Kontrol

1. Medlemsstaterne kontrollerer uden varsel eller med kort varsel ved kontrol på stedet producentorganisationerne for at fastslå, at betingelserne for ydelse af støtte er overholdt.

▼B

Kontrollen omfatter følgende:

a) gennemførelse af foranstaltningerne i driftsprogrammet, navnlig vedrørende investeringer

b) faktisk afholdte omkostninger og udgifter i forhold til anmeldt støtte.

2. Kontrol efter stk. 1 skal hvert år vedrøre en betydelig andel af ansøgningerne. Stikprøven repræsenterer mindst 20 % af producentorganisationerne og 30 % af det samlede støttebeløb.

Afslører kontrollen betydelige uregelmæssigheder i en region eller en del af en region eller en specifik producentorganisation, foretager myndighederne supplerende kontrol det pågældende år og forhøjer andelen af de pågældende ansøgninger, som skal kontrolleres det følgende år.

3. Myndighederne fastlægger, hvilke producentorganisationer der skal kontrolleres, på grundlag af en risikoanalyse og støttens repræsentative karakter.

Ved risikoanalysen tages der hensyn til følgende:

a) støttebeløbet

b) udviklingen i de årlige programmer i forhold til året før

c) resultaterne af kontrollen de foregående år

d) andre parametre, som fastlægges af medlemsstaterne, specielt om producentorganisationerne følger en kvalitetsstrategi, som er officielt anerkendt af medlemsstaterne eller af uafhængige certificeringsorganer.

4. Hver producentorganisation skal kontrolleres mindst én gang, inden støtten eller restbeløbet af støtten for det sidste år af driftsprogrammet udbetales.

Artikel 24

Tilbagebetaling og sanktioner

1. Uretmæssigt udbetalt støtte eller ansøgning om støtte i henhold til stk. 3 tilbagebetales eller tilbageholdes, og sanktioner anvendes for den pågældende modtager/ansøger, hvis:

a) den faktiske værdi af den afsatte produktion er lavere end det beløb, der er lagt til grund ved beregningen af støtten

b) driftsfonden har fået tilført midler på en måde, som ikke stemmer overens med artikel 15, stk. 1, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 2200/96, eller er blevet anvendt til andre formål end dem, der er omhandlet i nævnte forordnings artikel 15, stk. 2, eller

c) driftsprogrammet er blevet gennemført på en måde, der ikke stemmer overens med betingelserne for medlemsstatens godkendelse, uden at dette berører artikel 14 og 15 i nærværende forordning.

2. Uden at dette berører anvendelsen af artikel 7, stk. 4, i Rådets forordning (EF) nr. 1258/1999 ([1]), kan en medlemsstat, for så vidt angår en foranstaltning, der senere konstateres ikke at være støtteberettiget, men som er blevet gennemført i overensstemmelse med et af samme medlemsstat godkendt driftsprogram, betale den relevante forfaldne støtte, eller undlade at inddrive allerede udbetalt støtte, hvis den ville anvende samme fremgangsmåde for lignende sager, der finansieres over det nationale budget, og hvis producentorganisationen ikke har udvist forsømmelighed.

([1]) EFT L 160 af 26.6.1999, s. 103.

▼B

3. Ved anvendelse af stk. 1 skal støttemodtageren/ansøgeren:

a) i tilfælde, hvor støtten allerede er blevet udbetalt:

i) hvis der er tale om en indlysende fejl: tilbagebetale den uberettiget udbetalte støtte med tillæg af renter

ii) hvis der er tale om svig: tilbagebetale det dobbelte af den uberettiget udbetalte støtte med tillæg af renter

iii) i alle andre tilfælde: tilbagebetale den uberettiget udbetalte støtte, forhøjet med 50 %, med tillæg af renter

b) i tilfælde, hvor ansøgning om støtte er blevet indgivet, men hvor støtten ikke er blevet udbetalt:

i) hvis der er tale om svig: betale den støtte, der uberettiget er ansøgt om

ii) i alle andre tilfælde, hvor der ikke er tale om en indlysende fejl: betale 50 % af den støtte, der uberettiget er ansøgt om.

4. De renter, der er nævnt i stk. 3, litra a), beregnes:

a) på grundlag af perioden fra udbetalingen til støttemodtagerens tilbagebetaling

b) med den sats, som Den Europæiske Centralbank anvender til sine refinansieringstransaktioner, og som offentliggøres i C-udgaven af *Den Europæiske Unions Tidende*. Rentesatsen er den, der gælder på datoen for den uretmæssige udbetaling, forhøjet med tre procentpoint.

5. Støtte, som er tilbagebetalt i henhold til stk. 3, indbetales til det ansvarlige betalingsorgan, som trækker beløbene fra de udgifter, der finansieres af Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget.

6. Hvis en producentorganisation forsætligt eller som følge af grov uagtsomhed afgiver urigtige oplysninger, modtager den ikke støtte i året efter det år, for hvilket de urigtige oplysninger er blevet konstateret.

Artikel 25

Medlemsstaternes bestemmelser

Medlemsstaterne kan med hensyn til støtteberettigede foranstaltninger eller udgifter vedtage bestemmelser, der supplerer bestemmelserne i forordning (EF) nr. 2200/96 og i nærværende forordning.

Artikel 26

Medlemsstaternes rapportering

1. Medlemsstaterne indberetter hvert år senest den ►M2 15. november ◄ finansielle og kvalitative oplysninger om producentorganisationer, driftsfonde, driftsprogrammer og kontrol og sanktioner som fastsat i bilag III.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen alle de foranstaltninger og betingelser, som de fastsætter i forbindelse med denne forordning, navnlig:

a) metode, procedure og information som omhandlet i artikel 8, stk. 1, litra e), nr. i), ii) og iii)

b) overslag over driftsfonde som omhandlet i artikel 7

c) oplysninger om støtteansøgninger

d) betingelser for tilladelse til ændringer af driftsprogrammer i årets løb som omhandlet i artikel 15

e) eventuelle bestemmelser til gennemførelse af artikel 24, stk. 2

f) bestemmelser vedtaget i henhold til artikel 25.

▼B

KAPITEL VII

OPHÆVELSE OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 27

Ophævelse

Forordning (EF) nr. 609/2001 ophæves.

Henvisninger til den ophævede forordning læses som henvisninger til denne forordning.

Artikel 28

Overgangsbestemmelser

Driftsprogrammer, som medlemsstaterne godkendte inden denne forordnings ikrafttræden, og som stadig anvendes i 2004, skal opfylde bestemmelserne i denne forordning. Producentorganisationerne anmoder om de fornødne ændringer senest ►M1 den 15. oktober 2003 ◄.

Medlemsstaterne kan fastsætte, at programmer, der blev godkendt inden denne forordnings ikrafttræden, bibeholdes uændret.

Artikel 29

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

▼B

BILAG I

Frivilligt indhold i driftsprogrammer

1. Omkostninger ved flerårige afgrøder (flerårige planter, træer og buske).

2. For højst ti år pr. foranstaltning specifikke omkostninger ved:

   a) økologisk, integreret eller forsøgsmæssig produktion ([1])

   b) økologiske plantebeskyttelsesmidler ([2])

   c) miljøforanstaltninger (herunder omkostninger ved miljøvenlig håndtering af emballage) ([3])

▼M2

   d) kvalitetsforbedringsforanstaltninger (herunder certificeret mycelium og certificerede planter samt frø af kategorierne »basisfrø« og »certificeret frø« som defineret i Rådets direktiv 2002/55/EF ([4])).

▼B

   For hver af ovennævnte kategorier af støtteberettigede specifikke omkostninger kan medlemsstaterne på en behørigt begrundet måde anvende faste støttesatser til at beregne meromkostningerne i forhold til konventionelle omkostninger.

3. Generalomkostninger, der specifikt vedrører driftsfonden eller driftsprogrammet ([5]), ved betaling af et engangsbeløb svarende til 2 % af den godkendte driftsfond, dog højst 180 000 EUR ([6]). Disse 2 % består af 1 % støtte fra EF og 1 % fra producentorganisationen.

   Drejer det sig om en sammenslutning af producentorganisationer som omhandlet i artikel 9 i forordning (EF) nr. 1432/2003 ([7]), kan engangsbeløbet multipliceres med antallet af tilsluttede producentorganisationer, dog må det endelige beløb ikke overstige 1 250 000 EUR.

4. Personaleomkostninger (herunder lønningsudgifter, hvis de afholdes af producentorganisationen), som er en følge af foranstaltninger til at:

   a) forbedre eller opretholde et højt niveau for kvalitet eller miljøbeskyttelse

   b) øge afsætningen.

   Foranstaltningerne bør gennemføres af kvalificeret personale. Hvis producentorganisationen i sådanne tilfælde anvender egne ansatte eller tilsluttede producenter, skal den medgåede tid dokumenteres.

   Hvis en medlemsstat ønsker at anvende en alternativ løsning frem for at begrænse finansieringen til de faktiske omkostninger i forbindelse med ovennævnte støtteberettigede personaleomkostninger, fastsætter den på forhånd og på en behørigt begrundet måde engangsbeløb på højst 20 % af den godkendte driftsfond. Procentsatsen kan forhøjes i behørigt begrundede tilfælde.

   Når en producentorganisation ansøger om et sådant engangsbeløb, forelægger den på en for medlemsstaten tilfredsstillende måde bevis for, at foranstaltningen er blevet gennemført.

5. Investeringer i transportmidler med køleanlæg eller kontrolleret atmosfære.

6. Meromkostninger ved ekstern transport i forhold til omkostningerne ved vejtransport, når der anvendes jernbane og/eller skib som led i en foranstaltning for beskyttelse af miljøet, som medlemsstaterne fastsætter til et fast beløb pr. km.

([1]) Medlemsstaternes myndigheder bør fastsætte kriterierne for støtteberettigelse i forbindelse med en forsøgsforanstaltning under hensyntagen til, i hvor høj grad fremgangsmåden eller konceptet er en nyskabelse, og til den dermed forbundne risiko.

([2]) Økologiske plantebeskyttelsesmidler (f.eks. feromoner og rovdyr), uanset om de anvendes inden for økologisk, integreret eller konventionel produktion.

([3]) Miljøvenlig håndtering af emballage skal behørigt begrundes og svare til kriterierne i bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF om emballage og emballageaffald (EFT L 365 af 31.12.1994, s. 10).

([4]) EFT L 193 af 20.7.2002, s. 33.

([5]) Inklusive ledelses- og personaleomkostninger, rapporter og evalueringsundersøgelser; omkostninger ved bogføring og forvaltning af de konti, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra b).

([6]) Medlemsstaterne kan begrænse finansieringen til de faktiske omkostninger, og de bør i så fald fastlægge de støtteberettigede omkostninger nærmere.

([7]) Se side 18 i denne EUT.

▼B

7. Omkostninger ved møder og uddannelsesprogrammer vedrørende iværksættelsen af foranstaltninger under driftsprogrammet, herunder dagpenge til deltagerne, der omfatter transport- og opholdsudgifter (eventuelt i form af faste beløb).

8. Generisk reklame og salgsfremstød for kvalitetsmærker. Geografiske navne er kun tilladt, hvis de:

   a) er beskyttede oprindelsesbetegnelser eller geografiske betegnelser, som er omfattet af Rådets forordning (EØF) nr. 2081/92 ([1]), eller

   b) i alle andre tilfælde end dem, hvor litra a) anvendes, er af sekundær betydning i forhold til hovedbudskabet.

   Kampagnemateriale skal bære Det Europæiske Fællesskabs emblem (kun i tilfælde af visuelle medier) og omfatte følgende tekst: »Kampagne finansieret med støtte fra Det Europæiske Fællesskab«.

9. Reklame for individuelle producentorganisationers mærker/varemærker.

10. Retlige og administrative omkostninger ved sammenlægninger eller erhvervelser af producentorganisationer, samt retlige og administrative omkostninger ved oprettelse af transnationale producentorganisationer eller transnationale sammenslutninger af producentorganisationer; gennemførelsesundersøgelser og forslag, der er bestilt af producentorganisationer i denne sammenhæng.

11. Brugt udstyr på de betingelser, der er fastsat i nr. 4 i bestemmelserne i Kommissionens forordning (EF) nr. 1685/2000 ([2]).

12. Ubebyggede arealer, som det er nødvendigt at erhverve for at gennemføre en af programmet omfattet investering, på betingelserne i punkt 1.1, litra a), b) og c), og punkt 1.2 i nr. 5 i bestemmelserne i forordning (EF) nr. 1685/2000 ([3]).

13. Leasing inden for grænserne af genstandens nettomarkedsværdi og på betingelserne i punkt 3 i nr. 10 i bestemmelserne i forordning (EF) nr. 1685/2000.

14. Finansielle omkostninger godkendes på betingelserne i nr. 3 i bestemmelserne i forordning (EF) nr. 1685/2000.

15. Leje i stedet for køb, hvis også medlemsstaterne finder det godtgjort, at det er økonomisk berettiget.

16. Køb af fast ejendom på betingelserne i punkt 2.1, 2.2 og 2.3 i nr. 6 i bestemmelserne i forordning (EF) nr. 1685/2000.

17. Investeringer i eller foranstaltninger på individuelle bedrifter, hvis de bidrager til at realisere driftsprogrammets mål. Medlemsstaterne sørger for, at der træffes passende forholdsregler for at sikre, at investeringen eller dens værdi tilbagebetales, hvis medlemmet forlader organisationen.

18. Investeringer i selskabsaktier, hvis investeringen bidrager til at nå målene for driftsprogrammet.

19. Fornyelse af investeringer, hvis restværdien af de fornyede investeringer:

   a) enten tilføres producentorganisationens driftsfond

   b) eller fratrækkes fornyelsesomkostningerne.

   Investeringer, herunder i forbindelse med leasingkontrakter, for hvilke tilbagebetalingsperioden overstiger driftsprogrammets varighed, kan overføres til et efterfølgende driftsprogram, hvis det kan godtgøres, at det er økonomisk berettiget, og navnlig i tilfælde, hvor den skattemæssige afskrivningsperiode er på over fem år.

([1]) EFT L 27 af 30.1.1997, s. 50.
([2]) EFT L 242 af 27.9.2000, s. 18.
([3]) Medlemsstaternes myndigheder kan fastsætte supplerende betingelser til nr. 5 i bestemmelserne i forordning (EF) nr. 1685/2000 for godkendelse af denne udgiftstype for at undgå enhver form for spekulation; disse betingelser kan bl.a. omfatte forbud mod salg af investeringen/jorden i en minimumsperiode og krav om maksimal sammenhæng mellem jordens værdi og investeringens værdi.

▼B

BILAG II

Foranstaltninger og udgifter, der ikke er støtteberettigede

1. Generelle produktionsomkostninger, navnlig:
   — frø, mycelium og planter
   — plantebeskyttelsesmidler, herunder materialer til integreret bekæmpelse, kunstgødning og andre input
   — omkostninger ved pakning, oplagring og emballering, også som led i nye processer, emballageomkostninger
   — omkostninger ved indsamling eller transport (intern eller ekstern)
   — driftsomkostninger (navnlig elektricitet, brændstof og vedligeholdelse).
2. Generalomkostninger.
3. Indkomst- eller pristillæg.
4. Forsikringsomkostninger, herunder præmier for individuelle forsikringer eller gruppeforsikringer og oprettelse af forsikringsfonde inden for en producentorganisation.
5. Tilbagebetaling (navnlig i form af årlige afdrag) af lån, der er optaget til en foranstaltning, som er helt eller delvis gennemført inden driftsprogrammets start.
6. Køb af ubebyggede arealer.
7. Betalinger som kompensation for indkomsttab til producenter, der deltager i møder og uddannelsesprogrammer.
8. Foranstaltninger eller omkostninger, som vedrører de mængder, der produceres af medlemmerne af producentorganisationen uden for EF.
9. Foranstaltninger, der kan forvride konkurrencen inden for producentorganisationens andre erhvervsaktiviteter; foranstaltninger, som direkte eller indirekte gavner producentorganisationens andre erhvervsaktiviteter, bør finansieres i forhold til deres anvendelse i forbindelse med sektorer eller produkter, som producentorganisationens anerkendelse omfatter.
10. Brugt udstyr.
11. Investeringer i transportmidler, som producentorganisationen skal anvende til afsætning eller distribution.
12. Leje som alternativ til køb; omkostninger ved drift af de lejede varer.
13. Udgifter i forbindelse med leasingkontrakter (skatter, rente, forsikringsomkostninger osv.) og driftsomkostninger.
14. Reklame for individuelle kommercielle mærker eller med geografiske angivelser.
15. Kontrakter om underleverancer i forbindelse med de foranstaltninger eller udgifter, der er nævnt i denne liste.
16. Moms og andre skatter eller afgifter på de betingelser, der er fastlagt i punkt 4 i regel nr. 7 i forordning (EF) nr. 1685/2000 ([1]).
17. Investeringer i forarbejdning af friske produkter (foranstaltninger, som producentorganisationerne gennemfører med hensyn til klargøring af produktet, bl. a. rensning, udskæring, trimning, tørring og emballering med henblik på afsætning, betragtes ikke som forarbejdning).

([1]) EFT L 242 af 27.9.2000, s. 18.

▼B

BILAG III

KRAV TIL MEDLEMSSTATERNES RAPPORTERING

Oplysninger, som medlemsstaterne fremsender til Kommissionen i den af Kommissionen fastsatte form

Del 1: Producentorganisationer

1. Administrative oplysninger (herunder anerkendelsesnummer, retlig status, antallet af fysiske og juridiske personer, der er medlemmer).
2. Produktionsoplysninger (herunder beregningen af værdien af den afsatte produktion og oplysninger om de vigtigste produkter).

Del 2: Driftsfonde og driftsprogrammer

1. Anvendt(e) referenceperiode(r).
2. Overslag over støtte.
3. Støtteansøgninger og faktisk udbetalt støtte, herunder den andel af driftsfonden, der er brugt til finansiering af tilbagekøb.
4. De vigtigste udgiftskategorier (herunder væsentlige ændringer i det pågældende år).

Del 3: Kontrol, tilbagebetalinger og sanktioner

1. Kontrollerede producentorganisationer.
2. Kontrolmyndighed og sammenfatning, herunder kontrolresultater (kun de vigtigste punkter).

▼M2